

ב"ל (תל-אביב-יפו) 24331-03-11 - לוי רחל ואח' נ' המוסד לביטוח לאומי ואח'

ב"ל (תל-אביב-יפו) 24331-03-11 - לוי רחל ואח' נ' המוסד לביטוח לאומי ואח' מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 24331-03-11

1. לוי רחל

ע"י ב"כ - עו"ד עו"ד נ. ביטון

נגד

1. המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד ר. הררי

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[06.02.2013]

כב' השופטת רות צדיק

נציג ציבור (מעבידים) מר יגאל ליבר

פסק דין

1. השאלה הדרושה להכרעתינו בתיק זה הינה האם הוכחה תאונת עבודה מכח החזקה הקבועה בסעיף 80(5) לחוק המוסד לביטוח לאומי[נוסח משולב], התשנ"ה- 1995 (להלן- החוק) .

העובדות העולות מתצהיר התובעת:

2. התובעת הועסקה ע"י חברת רשת בטחון בע"מ (להלן- החברה) כעובדת שכירה בעבודות ניקיון בעיר פתח תקווה.

3. ביום 16.6.09 בשעה 11.00 לערך נגשה התובעת אל משרדי החברה ברח' גולדנהירש בפתח תקווה , לקבלת

תלוש שכר ובירור בעיות שהתעוררו בתלוש השכר אותם ביקשה לברר עם מנהל העבודה הישיר , מר ליאור אושרי

(להלן:מר אושרי).

4. כאשר הגיעה התובעת למשרדי החברה התבקשה על ידי מר אושרי לעזור בהרמת שולחן והעברתו למקום אחר.

התובעת סיימה בהרמת השולחן אשר היה כבד מאוד ומיד לאחר מכן חשה כאב עז בגבה .

5. התובעת דנה עם מר אושרי בעניין תלוש השכר וביקשה לברר טעות שנפלה לטענתה , בדיווח שעות העבודה .

6. בשל הכאבים העזים אשר לא פסקו פנתה התובעת לקופת חולים וטופלה ע"י רופאי הקופה בטיפולים שונים

לרבות פיזיותרפיה וזריקות לשיכוך כאבים.

7. התובעת סבלה מכאבים והוגבלה בתנועות אשר הקרינו גם לרגלה הימנית. עיקר טענות התובעת :
8. התובעת עונה על ההגדרה סעיף 80(5) לחוק. הגרסה לפיה התובעת הגיעה למשרדי המעסיקה במקום בו מצוי מנהלה, על מנת לקבל את תלוש השכר ולברר בעיות שהיו עם שכרה , מופיעה בכתב התביעה כמו גם בעדות שמסרה לחוקר המוסד ונתמכת בעדות העד מר אושרי , אשר אישר את גרסת התובעת.
9. הדיון בשלב זה עניינו בשאלה משפטית האם האירוע מקים לתובעת עילה ועונה על ההגדרת תאונת עבודה על פי החוק מכח סעיף 80(5) לחוק. לפיכך, השאלה האם התובעת סבלה בעבר מאותן הבעיות אינה רלבנטית בשלב זה. מכל מקום מהמסמכים הרפואיים שהוגשו ע"י התובעת עולה כי הטיפולים האינטנסיביים שניתנו לה היו בעקבות האירוע נשוא כתב התביעה.
10. התובעת אינה יודעת מדוע הרמת השולחן לא צוינה במסמכי הרפואיים. התובעת לא חשבה על תביעה באותה עת אלא באה לטפל במכאוביה אולם, יתכן כי התובעת ציינה זאת והרופאה לא רשמה. עם זאת בתיק מצוי מסמך בו הדברים צוינו באופן מפורש.
11. התביעה הוגשה למוסד רק לאחר 11 חודשים מאחר והמעסיקה לא הסכימה לחתום על הטופס הנדרש שעה שלגישתה התובעת לא היתה בדרכה לעבודה , על כן סברה כי לא מדובר בתאונת עבודה. המעסיקה חששה מתביעת רשלנות נגדה כמו כן לא היתה מודעת להוראת סעיף 80(5) לחוק.
12. לתובעת אירעה תאונה במקום בו משתלם שכרה כאשר היא נתבקשה לעזור למנהליה להרים שולחן כבד לפיכך , יש להכיר באירוע כתאונת עבודה. עיקר טענות הנתבע:
13. התביעה נגועה בשיהוי על כן התובעת אינה זכאית לגמלה.
14. לתובעת לא אירעה פגיעה כמשמעותה בסעיף 79 לחוק. כמו כן התובעת לא הוכיחה קרות אירוע תאונתי תוך כדי ועקב עבודתה , מועדו ונסיבותיו.
- עוד טען הנתבע כי התובעת לא הוכיחה כי האירוע הנטען ענה על תנאי סעיף 80(1) לחוק או על תנאי סעיף 80(5) לחוק.

15. בתביעה למוסד לא טענה התובעת לתחולת סעיף 80(1) לחוק לפיכך, לבית הדין אין סמכות עניינית לדון בטענה זו. בדיון המוקדם שינתה התובעת טענתה וכעת היא מתבססת על סעיף 80(5) לחוק, המהווה שינוי חזית על כן יש לדחות הטענות גם מטעם זה.

דיון והכרעה:

שיהיו-

16. בכתב ההגנה טען הנתבע לשיהיו בהגשת התביעה.

התובעת טענה בסיכומיה כי השתתה בהגשת התביעה מאחר והמעסיק לא הסכים לחתום על הטופס משסבר כי לא מדובר בתאונת עבודה. כמו כן לטענתה המעסיק חשש מתביעת רשלנות. עוד נטען כי באותה תקופה המעסיק לא היה מודע לחזקה הקבועה בסעיף 80(5) לחוק.

יוער כי על אף שבתום הדיון ביקש ב"כ התובעת להגיש תכתובת לגבי סוגית האיחור בהגשת התביעה ואף הוסיף כי המסמכים יוגשו בד בבד עם הסיכומים, לא הוגש דבר בעניין זה. עם זאת סבורים אנו כי די בהסבר התובעת אשר הדעת נותנת כי הסבר אמיתי הוא ומשקף את המציאות כפי שתוארה על ידי התובעת, יש לדחות את טענת השיהיו אשר העלה הנתבע ולדון בתובענה לגופה.

הוכחת אירוע תאונתי -

17. נקדים ונבהיר כי מסיכומי התובעת עולה בבירור כי אינה טוענת לתאונת עבודה מכח החזקה שבסעיף 80(1) לחוק דהיינו, תאונה אשר "אירעה תוך כדי נסיעתו או הליכתו של המבוטח לעבודה ממעונו או ממקום בו הוא לן אף אם אינו מעונו, מן העבודה למעונו או למקום עבודה אחד למשנהו, ועקב נסיעתו או הליכתו זו". התובעת טוענת לתאונת עבודה מכח החזקה בסעיף 80(5) לחוק. לפיכך, לא ברור מדוע ראה ב"כ הנתבע להאריך בסיכומיו בהתייחס להוכחת תאונה מכח סעיף 80(1) לחוק. מכל מקום, אין לקבל את טענת הנתבע כי טענות התובעת בדבר תחולת סעיף 80(5) לחוק מהוות שינוי חזית. ב"כ התובעת העלה טענה בדבר תחולת החזקה הנזכרת בסעיף 80(5) לחוק, עוד בדיון המוקדם מבלי שנטען לשינוי חזית למעט העובדה כי ב"כ הנתבע חלק על פרשנות התובעת. בנוסף, ב"כ הנתבע חקר את התובעת במסגרת חקירתה הנגדית בעניינים הקשורים לסעיף 80(5) לחוק, על כן יש לדחות טענות הנתבע בדבר שינוי חזית.

18. על יסוד האמור לעיל, עלינו לבחון האם הוכיחה התובעת כי עמדה בתנאי סעיף 80(5) לחוק וכפועל יוצא מכך, קמה חזקת תאונת עבודה.

סעיף 80(5) לחוק קובע כדלקמן:

80" . רואים תאונת עבודה אף אם -

(5) אירעה למבוטח שהוא עובד, במקום שבו משתלם שכרו, או תוך כדי נסיעתו או הליכתו למקום כאמור ועקב נסיעתו או הליכתו זו ונתקיימו התנאים שנקבעו לכך בתקנות".

תנאים כאמור נקבעו בתקנה 43א' לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה) תשי"ד 1954 (להלן - התקנות). תקנה 43א' קובעת כי התנאי למקרה בו תחשב התאונה כ"תאונת עבודה", כאשר מדובר בקבלת שכר, הינו כי מקום תשלום השכר והזמן לגבייתו נקבעו על-ידי המעביד.

19. הנה כי כן, בהתאם להוראות הדין, כאשר מעסיק קובע את המקום והמועד לקבלת השכר, התייצבות העובד לצורך קבלת המשכורת, הינה חלק מעבודתו על כן תאונה בדרך לקבלת המשכורת או ממנה, תחשב כ"תאונת עבודה".

דומה כי אין חולק כי קבלת תלוש שכר אינו בא בגדר קבלת משכורת שכן לא נטען וממילא לא הוכח כי התובעת הגיעה למשרדי החברה על מנת לקבל שכר בפועל.

עם זאת יצוין כי כאשר עובד הולך לקבל ממעסיקו את השכר, או לברר פרטים בקשר לשכרו, כאשר הוא סבור שהשכר ששולם לו שגוי ונפגע במהלך הליכתו מדובר בתאונת עבודה שכן חוזה העבודה לא מתקיים במלואו, עד אשר העובד המועסק לא מקבל את התשלום. (ראו לעניין זה פסק דינה של כב' השופטת ע. ורבנר בל 37961-03-10 ברטה כהן - המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 19.7.12).

בהתאם לכך עלינו לבחון האם הוכח כי התובעת הגיעה למשרד הנתבעת על מנת לערוך בירורים בקשר לשכרה? ככל שהתשובה לשאלה חיובית נפנה לבחון האם המקום והזמן נקבעו ע"י המעביד, כדרישת התקנות.

20. ביום 22.11.10 הגישה התובעת תביעתה למוסד, בטופס התביעה צוין כי האירוע אירע בזמן העבודה אם כי בהמשך וכפי שהובא לעיל, חזרה בה התובעת מטענתה זו. כן צוין בטופס התביעה כי מטרת בואה אל משרדי החברה באותו היום היה "לצורך קבלת תלוש השכר" ... כאשר לא צוין דבר בעניין בירורים בעניין השכר.

21. ביום 15.12.10 מסרה התובעת הודעה לחוקר המוסד וכך טענה :

"...את התלוש באתי לקבל כנראה בשעה 10.30 כי היו לי בעיות תשלום ורציתי לברר עם אושרי ליאור שהוא המנהל הישיר שלי את הבעיות בתלושי השכר" (עמ' 1 להודעה שורות 10-13).

22. בתצהירה העידה התובעת כי ניגשה למשרדי החברה ברח' גולדנהירש בפתח תקוה וכדבריה: "לצורך קבלת תלוש שכר שלי במשרדי החברה וכן לצורך בירור בעיות בתלוש השכר". בחקירתה הנגדית העידה כי תלוש השכר כבר ניתן בעשירי לחודש וכי פנתה למשרדי החברה ברח' גולדנהירש, במטרה לברר טעויות בתלוש השכר שנמסר שישה ימים קודם לכן (עמ' 5-6 לפר' שורות 27 ואילך).

23. לשיטתנו, התובעת לא השכילה ליישב הסתירה בין גרסתה בטופס התביעה, בהודעה לחוקר ובתצהירה ובין גרסתה בעדותה בבית הדין. ככל שניגשה למשרדי החברה על מנת לקבל תלוש שכר, לא ברור כיצד כבר במועד זה ידעה כי עליה לערוך בירורים בקשר עם התלוש, וככל שאכן קיבלה את תלוש השכר שישה ימים קודם לכן, כטענתה בגרסתה המאוחרת בעדותה בפנינו, לא הוברר מדוע צוין בטופס התביעה, בהודעה ובתצהיר, כי ניגשה למשרדי החברה לצורך קבלת תלוש השכר.
24. כמו כן מצאנו סתירות בעדותו של מר אושרי בנושא זה. בתצהירו העיד כי "ביום 16.6.09 בשעה 11.00 או בסמוך לכך, הגיעה הגב' לוי, אל משרדי החברה ברח' גולדנהירש, לצורך קבלת תלוש השכר שלה ובירור בעניין התלוש" (סעיף 3 לתצהיר). ובהמשך - "לאחר מכן ביקשה ממני הגב' לוי הסברים על תלוש השכר ובירור לגבי שעות שעבדה אשר לטענתה לא תאמו את השעות בתלוש" (סעיף 5 לתצהיר).
- כאשר נשאל לשם מה באה התובעת למשרד העיד - "היא באה לבדוק נושא של משכורת. היה חסר לה שעות עבודה. בדקתי וראיתי שמגיע לה". כאשר הופנה לאמור בסעיף 3 לתצהיר על פיו התובעת הגיעה למשרדים כדי לקבל תלוש שכר, אישר את האמור. כאשר נשאל "איך אתה מסביר שהתובעת אמרה שזה לא נכון, שהיא לא באה לגבי תלוש השכר?" השיב "אז היא באה לברר לגבי שעות העבודה...אני יודע שהיא באה לברר לגבי שעות העבודה. אני זוכר שהיה בעיות (עמ' 11-12 לפר' שורות 30 ואילך).
25. נוכח הסתירות בעדות התובעת כפי שפורט לעיל, סבורים אנו כי לא הוכחה מטרת בואה של התובעת למשרדי החברה (האם במטרה לקבלת תלוש השכר או במטרה לערוך בירורים בקשר עם שכרה). ככל שהיינו מקבלים את גרסתה המאוחרת של התובעת, חרף הסתירות שהצבענו עליהם, כלל לא הוכח עמידה בתנאי התקנות דהיינו כי "מקום התשלום וזמן גבייתו יקבעו על ידי המעסיק" אמנם, התובעת העידה כי הרבה פעמים ולפחות פעמיים עד ארבע (ראו עמ' 5 לפר' שורות 21-22) ניגשה למשרדי החברה בפתח תקוה לצורך בירורים בנושא השכר, עם זאת לא הוכח כי מקום הגביה ומועדו נקבעו במקרה זה על ידי המעסיק, כדרישת התקנות.
26. תכלית הרחבת המונח "תאונת עבודה" גם על פגיעה בעת הליכה לקבלת השכר, נועדה לאפשר השלמת מילוי חובות המעסיק מכח חוזה העבודה קרי, החובה לשלם שכר. סבורים אנו כי לאור כל האמור לעיל, לא עלה בידי התובעת להוכיח כי מטרת בואה למשרדי החברה באותו היום מילאה אחר תכלית זו. (ראו לעניין זה עניין ברטה כהן לעיל). על כן, התובעת לא הוכיחה קיום תנאי החזקה הקבועה בסעיף 80(5) לחוק.
27. מעבר לדרוש יצוין כי איננו סבורים כי עלה בידי התובעת להוכיח קרות אירוע תאונתי ביום 16.6.09 ונפרט. המסמך הרפואי הסמוך ביותר לאירוע הנטען הוא מיום 6.7.09 - ביקור אצל ד"ר חבה גונן בו צוינה סיבת ביקור "מחלה". בסעיף התלונות צוין "כאבי גב תחתון מזה מספר ימים הקרנה לימין לאחרונה החמרה" (נ/5). מסמך זה לא אינו מזכיר ולו ברמז את האירוע הנטען. בביקור מוקדם יותר מאותו היום אצל ד"ר מ. מרמלשטיין (נ/6) צוינה כי סיבת הביקור "מחלה" ובסעיף תלונות נרשם "כאבי גב תחתון מקרינים לרגל ימין". במעמד זה ניתן לתובעת אישור מחלה לתאריכים 6.7.09 - 16.7.09.
- כך גם בביקור מיום 7.7.09 אצל ד"ר מ. מרמלשטיין (נ/7) צוין בפרק התלונות "החמרה בכאבים ברגל, כנראה הקרנה מהגב" ובביקור מיום 28.7.09 (נ/8) ניתן אישור מחלה נוסף ונרשם בסעיף התלונות "כאבי גב תחתון".

לראשונה ביום 8.9.09 כשלושה חודשים לאחר האירוע הנטען, נרשם בפרק "תלונות" "כאבי גב וכאבים בברך הופיעו אחרי שהרימה משקל כבד בעבודה" כל זאת ללא כל התייחסות להזזת שולחן דווקא. מהמקובץ עולה כי במסמכים הרפואיים הסמוכים ביותר לאירוע לא צוינה כי הפגיעה מיוחסת לאירוע בעבודה בכלל או להזזת שולחן כבד, בפרט.

בחקירתה הנגדית נשאלה התובעת מדוע בביקור מיום 6.7.09 לא ספרה לרופא על האירוע אולם לא נתנה תשובה ברורה לשאלה זו (ראו עמ' 7 לפר' שורות 18-3).

28. הלכה פסוקה היא כי בהוכחת האירוע יש לייחס משקל רב לרישומי בית החולים ולאנמנזה, מתוך ידיעה שהיא פרי הניסיון, שרישומים אלה מהימנים ומדויקים, שכן יש להניח, כי אדם המאושפז בבית-חולים או מגיע לרופא על מנת שיטפל בו, ימסור את העובדות הנכונות על מנת לזכות בטיפול הנכון. (ראו: דב"ע מב/0-160 אבו ערב עלי - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע ט"ו 281; דב"ע מט/0-23 המוסד לביטוח לאומי - שמעון הירשהורן, פד"ע כ 349).

העובדה כי במסמכים הסמוכים לאירוע לא נרשם דבר בעניין הזזת השולחן פועלת לחובת התובעת.

29. כמו כן סבורים אנו כי ציון מועד האירוע, לראשונה בטופס התביעה שהוגש למוסד ביום 22.11.10 דהיינו, כשנה וחמישה חודשים לאחר קרות האירוע הנטען, פועלת אף היא לחובת התובעת.

הלכה פסוקה היא כי "המבחן היסודי להיותו של אירוע "תאונה" הוא הפתאומיות. קיומו של מבחן הפתאומיות "חיוני ברב המקרים והוא יספיק ברב המקרים", ופתאומיות פירושו אירוע שניתן לאתרו במישור הזמן-הווה אומר מתי אירע ובמישור השטח - הווה אומר לקבוע בדיוק את המקום שבו אירע (ראו: דב"ע לא/0-5 אסתר ושדי - המוסד לביטוח לאומי פד"ע ב' 200; בג"צ 4690/07 המוסד לביטוח לאומי - בית הדין הארצי לעבודה ועובדיה כרם פ"ד נג(2) 529). עוד נקבע כי "אם הפגימה באה בדרך הדרגתית ואם היא תוצאה של התפתחות איטית מדובר במחלה; מאידך, אם לפגימה מקור ומועד שיאפשר לאתרם - הרי זאת תאונה" (ראו: דב"ע שם/0-96 המוסד לביטוח לאומי- אמנון וייל פד"ע יב 225; דב"ע לה/0-26 המוסד לביטוח לאומי- מרסל טנג'ו פד"ע ו 382).

30. במקרה דנן, מתקשים אנו לקבוע את מועד האירוע. אמנם בטופס התביעה, ולראשונה, צוין כי האירוע אירע ביום 16.6.09 עם זאת טענה זו אינה מתיישבת עם מועד הפניה הראשונה לרופא ויתר טענות התובעת בעניין זה, ונפרט.

בתצהירה (סעיף 4) העידה התובעת כי "בשל הכאבים העזים שלא פסקו ניתי לקופת חולים וטופלתי ע"י רופאי הקופה בטיפולים שונים" ... ללא מועד פניה ספציפי.

בהודעה לחוקר מסרה התובעת - "יום למחרת פניתי לרופא משפחה ואחר כך אורטופד והוברר שיש לי פריצת דיסק קשה " ...

31. יוער כי משלא הוצג כל מסמך רפואי מיום 16.6.09 ועד ליום 6.7.09, לא ברורה טענת התובעת כי למחרת היום פנתה לטיפול רפואי שכן פנייתה המוקדמת ביותר לטיפול רפואי הינה מיום 6.7.09. כמו כן במסמך מיום 6.7.09 צוין "מזה מספר ימים..."

בחקירתה הנגדית נשאלה התובעת, לאחר שהוצגו לה מסמכים רפואיים שונים מתקופות קודמות (נ/4; נ/3; נ/2) "אחרי כל אותם פניות את באה לד"ר חבה גונן ב- 6/7 - זוכרת שהלכת אליו? בערך שלושה שבועות אחרי?" השיבה בחיוב. לשאלה האם זה הרופא הראשון שהלכה אליו השיבה - "...יכול להיות לשאלתך זה ד"ר חבה" (עמ' 7-6 לפר' שורות 29 ואילך).

כאשר נשאלה מדוע רק בתאריך 8/9 ספרה על פגיעה בעבודה השיבה - "לא נזכרתי ספרתי את האמת. באותו זמן הייתי מסוחררת מהמכה עברתי זריקות ובדיקות וספרתי לה את האמת". בהמשך נתבקשה לאשר כי באותו יום לא נקבה בתאריך האירוע, ואישרה את האמור (עמ' 7 לפר' שורות 19-25).

32. לשאלה כיצד לאחר שנה וחמישה חודשים זכרה את התאריך המדויק השיבה - "באותו הזמן שהרמתי את השולחן כבר הייתי למחרת או באותו ערב אצל הרופא והתחלתי את הטיפולים". לשאלה האם האירוע אירע בתאריך 5.7 ולא ב- 16.6 וכל מה שהיא מספרת אינו נכון, השיבה התובעת - "למה לא נכון? הייתי אצל הרופא. באמת לא זוכרת אם זה למחרת או אותו יום. אני יודעת שהרמתי את השולחן והתמוטטתי. כבר לא יודעת בדיוק". כאשר ב"כ הנתבע הצביע בפני התובעת על הסתירות בגרסתה השיבה - "...אני לא זוכרת אם זה... אתה מבלבל אותי... אתה שואל אותי 4-5 שאלות בדקה" (עמ' 8 לפר' שורות 16-33). ובהמשך העידה "נראה לך שאני אגש לרופא אחרי 20 יום? אחרי שהרמתי שולחן? אז לשאלתך זה נכון שזה לא יכול להיות" ולשאלה - "בוודאות זה לא קרה ב 16/6 לא יכול להיות שחיות 20 יום?" השיבה - "יכול להיות שהתבלבלתי בתאריך" (עמ' 9 לפר' שורות 1-8).

33. מהמקובץ עולה אם כן כי במסמכים הסמוכים ביותר לאירוע אין כל תיעוד בדבר אירוע בעבודה בכלל ובמועד מסוים בפרט. כן עולה כי לראשונה ולאחר כשלושה חודשים צוין כי התובעת הרימה משקל כבד בעבודה כל זאת מבלי לנקוב במועד ספציפי.

34. יתרה מכך. מהאמור עולה כי המועד בו נטען כי ארע האירוע, בצירוף המסמכים הרפואיים שהוצגו, אינו מתיישב עם גרסת התובעת על פיה כבר למחרת היום פנתה לטיפול רפואי. כפי שהצבענו לעיל, התובעת לא השכילה ליישב הסתירה האמורה באופן שיש בדבר כדי לפגוע במהימנות גרסתה.

35. יצוין כי במסמך אשר כתב מר אושרי (נ/12) לא צוין כלל תאריך האירוע הנטען. נותר מרווח לאחר המילה "בתאריך". בעדותו בבית הדין אישר מר אושרי כי את התאריך לא זכר אבל את המקרה הוא כן זוכר (עמ' 10 לפר' שורה 33).

36. התובעת לא הציגה תעודה רפואית ראשונה לנפגע בעבודה או טופס בל 250. כאשר נשאלה האם יש לה תעודה רפואית ראשונה לנפגע בעבודה השיבה - "לא. יש לי רק מכתב כזה מהמעביד שלי. שנפלתי. אני מדברת על מכתב בכתב יד וזה המכתב היחיד שיש לי" (עמ' 7 לפר' שורות 30-33).

מר אושרי העיד בהקשר זה כי מילא טופס בל 250 ומסר אותו לתובעת ביד, אך משהמסמך לא הומצא ומשמדובר בטענה אשר הועלתה לראשונה בעדותו ולאור עדות התובעת, לא מצאנו ליתן לעדות זו משקל.

37. כמו כן רשימת הזריקות אשר נתנו לתובעת בגבה הוגשה לתיק (ת/1). התובעת מייחסת את קבלת הזריקות לאירוע התאונתי. מת/1 עולה כי התובעת החלה לקבל זריקות בתאריך 7.7.09 דהיינו כשלושה שבועות לאחר מועד האירוע הנטען כמו כן, משלא הוכח לשיטתנו מועד האירוע ממילא לא ניתן לקשור בין הזריקות לבין האירוע הנטען. סוף דבר:

38. לאור האמור לעיל ונוכח קביעותינו במצטבר, סבורים אנו כי לא הוכח קיום אירוע תאונתי וכן התובעת לא הוכיחה כי עמדה בתנאי סעיף 80(5) לחוק. אשר על כן, דין התביעה להדחות.

משעסקינן בתביעה מתחום הביטחון הסוציאלי, לא ניתן צו להוצאות. ניתן היום, כ"ו שבט תשע"ג, (06 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.